

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν να ακυρωθεί η απόφαση της Επιτροπής C(2010) 4185 τελικό, της 23ης Ιουνίου 2010, στην (υπόθεση COMP/39.092), σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 101 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι οι προσφεύγουσες παρέβησαν, με άλλες επιχειρήσεις, τα άρθρα 101 ΣΛΕΕ και 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ συμμετέχοντας σε διαρκή συμφωνία ή σε εναρμονισμένη πρακτική στον τομέα των εγκαταστάσεων λουτρών στη Γερμανία, την Αυστρία, την Ιταλία, τη Γαλλία, το Βέλγιο και τις Κάτω Χώρες.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους:

Πρώτον, η Επιτροπή παρέλειψε να αξιολογήσει ή εξετάσει το οικονομικό πλαίσιο και για τον λόγο αυτό δεν απέδειξε επαρκώς τον αντίθετο προς τον ανταγωνισμό σκοπό των φερόμενων παραβάσεων. Δεν μπορούσε νομίμως να υποθέσει (ή ακόμη και να κρίνει) ότι συζητήσεις (i) μεταξύ μη ανταγωνιστών και (ii) σχετικά με μη οικονομική τιμή, την οποία δεν πληρώνει κανένας οικονομικός φορέας της αγοράς είχαν αντίθετο προς τον ανταγωνισμό αντικείμενο.

Δεύτερον, η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε τις προσφεύγουσες υπαίτιες παραβάσεως στον τομέα των κρουνών, λαμβανομένου υπόψη του πρώτου λόγου και του γεγονότος ότι οι προσφεύγουσες δεν παράγουν κρουνοί.

Τρίτον, η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς την ύπαρξη της προσαπτόμενης παραβάσεως, κυρίως επειδή ήταν εσφαλμένη η αξιολόγηση από αυτήν των αποδεικτικών στοιχείων στη Γαλλία, την Ιταλία και όσον αφορά την Keramag Keramische Werke AG στη Γερμανία.

Τέταρτον, η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος για την διαπίστωση παραγραφείσας παραβάσεως στις Κάτω Χώρες.

Πέμπτον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή

- i) δεν εξέδωσε επαρκώς τις καταγγελίες στην κοινοποίηση αιτιάσεων και
- ii) δεν διαφύλαξε ούτε κοινοποίησε σχετικά και ενδεχομένως απαλακτικά αποδεικτικά στοιχεία.

Οι εν λόγω παραβάσεις ουσιώδους τύπου έβλαψαν, κατά τις προσφεύγουσες, ανεπανόρθωτα τα δικαιώματα άμυνάς τους.

Έκτον, η έρευνα στην υπόθεση αυτή ήταν επιλεκτική και εκ φύσεως αυθαίρετη λαμβανομένου υπόψη ότι πολλές εταιρίες που φερόταν ότι είχαν συμμετάσχει σε διήθεν παράνομες συναντήσεις ουδέποτε διώχθηκαν.

Έβδομον, προβάλλουν ότι το πρόστιμο ήταν αδικαιολόγητα και δυσανάλογα υψηλό, ειδικότερα λόγω της μη εφαρμογής ή της απουσίας συνεπειών για την αγορά. Ως εκ τούτου, οι προσφεύγουσες καλούν το Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει την πλήρη δικαιοδοσία του να μειώσει το πρόστιμο κατά το άρθρο 261 ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 — Sanitec Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-381/10)

(2010/C 301/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sanitec Europe OY (Ελσίνκι, Φινλανδία), (εκπρόσωποι: J. Killick, Barrister, I. Reynolds, Solicitor, P. Lindfelt και K. Struckmann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει την από 23 Ιουνίου 2010 απόφαση της Επιτροπής C(2010) 4185 τελικό στην υπόθεση COMP/39.092 — εγκαταστάσεις λουτρών·
- να κρίνει ότι η προσφεύγουσα δεν υπέχει ευθύνη για δραστηριότητα αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού στον τομέα των κρουνών και, εφόσον είναι αναγκαίο, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που προβλέπει ότι η προσφεύγουσα (ή οι συνδεδεμένες με αυτήν επιχειρήσεις) υπέχει/ουν τέτοιου είδους ευθύνη·
- επιπλέον ή εναλλακτικά, να μειώσει το ύψος του προστίμου·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, και·
- να διατάξει οποιοδήποτε μέτρο κρίνει πρόσφορο υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2010) 4185 τελικό, της 23ης Ιουνίου 2010, στην υπόθεση COMP/39.092 — εγκαταστάσεις λουτρών, σχετικά με μία σύμπραξη στη βελγική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και αυστριακή αγορά εγκαταστάσεων υγιεινής για λουτρά, αφορώσα τον συντονισμό των τιμών πώλησης και την ανταλλαγή ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών και, επικουρικός, μείωση του προστίμου που επιβλήθηκε σε αυτήν.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

Πρώτον, η Επιτροπή παρέλειψε να αξιολογήσει ή εξετάσει το οικονομικό πλαίσιο και για τον λόγο αυτό δεν απέδειξε επαρκώς τον αντίθετο προς τον ανταγωνισμό σκοπό των φερόμενων παραβάσεων. Δεν μπορούσε νομίμως να υποθέσει (ή ακόμη και να κρίνει) ότι συζητήσεις (i) μεταξύ μη ανταγωνιστών και (ii) σχετικά με μη οικονομική τιμή, την οποία δεν πληρώνει κανένας οικονομικός φορέας της αγοράς είχαν αντίθετο προς τον ανταγωνισμό αντικείμενο.

Δεύτερον, η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε την προσφεύγουσα υπαίτια παραβάσεως στον τομέα των κρουνών, λαμβανομένου υπόψη του πρώτου λόγου και του γεγονότος ότι ούτε η προσφεύγουσα ούτε οι συνδεδεμένες με αυτήν επιχειρήσεις παράγουν κρουνούς.

Επιπλέον, η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς την ύπαρξη της προσαπτόμενης παραβάσεως, κυρίως επειδή ήταν εσφαλμένη η αξιολόγηση από αυτήν των αποδεικτικών στοιχείων στη Γαλλία, την Ιταλία και όσον αφορά την Keramag Keramische Werke AG στη Γερμανία, ως προς την οποία κρίθηκε ότι η προσφεύγουσα υπέχει ευθύνη.

Τέταρτον, η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος για την διαπίστωση παραγραφείσας παραβάσεως στις Κάτω Χώρες.

Επιπροσθέτως, η Επιτροπή (ι) δεν εξέδωσε επαρκώς τις καταγγελίες στην κοινοποίηση αιτιάσεων και (ii) δεν διαφύλαξε ούτε κοινοποίησε σχετικά και ενδεχομένως απαλλακτικά αποδεικτικά στοιχεία. Οι εν λόγω παραβάσεις ουσιώδους τύπου έβλαψαν ανεπανόρθωτα τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας.

Περατέρω, δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα οφείλει άμεσα και ατομικά πρόστιμο ύψους 9 873 060 ευρώ. Δεν αποδείχτηκε ότι η ίδια η προσφεύγουσα τέλεσε κάποια παράνομη πράξη. Ευθυνόταν μόνον ως μητρική εταιρία και ως τέτοια δεν μπορεί συνεπώς να υπέχει άμεση και ατομική ευθύνη. Εξάλλου, το ενδεχόμενο άμεσης και ατομικής ευθύνης δεν αναφέρθηκε στην ανακοίνωση αιτιάσεων, γεγονός που συνιστά διαδικαστική πλημμέλεια που δικαιολογεί την ακύρωση.

Ακόμη, η προσφεύγουσα εσφαλμένως κρίθηκε συνυπαίτια για τις πράξεις της συνδεδεμένης με αυτήν επιχειρήσεως Keramag Keramische Werke AG. Η προσφεύγουσα δεν κατείχε όλες τις μετοχές της Keramag Keramische Werke AG κατά την επίμαχη περίοδο και δεν ήταν σε θέση να ασκήσει — και δεν άσκησε — αποφασιστική επιρροή σε αυτήν.

Παράλληλα, η έρευνα στην υπόθεση αυτή ήταν επιλεκτική και εκ φύσεως αυθαίρετη λαμβανομένου υπόψη ότι πολλές εταιρίες που φερόταν ότι είχαν συμμετάσχει σε δήθεν παράνομες συναντήσεις ουδέποτε διώχθηκαν.

Τέλος, το πρόστιμο ήταν αδικαιολόγητα και δυσανάλογα υψηλό, ειδικότερα λόγω της μη εφαρμογής ή της απουσίας συνεπειών για την αγορά. Η προσφεύγουσα καλεί το Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει την πλήρη δικαιοδοσία του να μειώσει το πρόστιμο κατά το άρθρο 261 ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2010 — Villeroy & Boch κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-382/10)

(2010/C 301/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Villeroy & Boch (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J. Philippe και K. Blau-Hansen, δικηγόροι, και A. Villette, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που την αφορά,
- επικουρικώς, να μειώσει προσηκόντως το ύψος του προστίμου που της επιβλήθηκε δια της επίδικης αποφάσεως, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C(2010) 4185 τελικό, της 23ης Ιουνίου 2010, στην υπόθεση COMP/39.092 — εγκαταστάσεις λουτρών. Με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα και σε άλλες επιχειρήσεις πρόστιμα εξαιτίας παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, καθώς και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ. Κατά την Επιτροπή, η προσφεύγουσα συμμετείχε σε διαρκή συμφωνία ή σε εναρμονισμένη πρακτική στον τομέα των εγκαταστάσεων λουτρών στο Βέλγιο, τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, τις Κάτω Χώρες και την Αυστρία.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους που αφορούν:

- παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ μέσω του χαρακτηρισμού της παραβάσεως ως ενιαίας, σύνθετης και διαρκούς παραβάσεως· κατά τον τρόπο αυτό παρέβη η καθής την υποχρέωση νομικής αξιολογήσεως κατά εξατομικευμένο τρόπο των πρακτικών των αποδεκτών της προσβαλλόμενης αποφάσεως·
- παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογίας κατά το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, καθώς η καθής δεν όρισε κατά επαρκώς σαφή τρόπο τις σχετικές αγορές στην προσβαλλόμενη απόφαση·
- έλλειψη επαρκών αποδεικτικών στοιχείων όσον αφορά τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στις παραβάσεις στη Γαλλία·
- παράβαση της αρχής *nulla poena sine lege* του άρθρου 49, παράγραφος 1, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και της αρχής της αναλογικότητας των ποινών κατά άρθρο 49, τρίτο εδάφιο, του Χάρτη, σε συνδυασμό με το άρθρο 48, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη, καθώς και του άρθρου 23 του Κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (!), καθότι η καθής επέβαλε πρόστιμο εις ολόκληρον στην προσφεύγουσα και τη μητρική της εταιρία·

- εσφαλμένο υπολογισμό του προστίμου, καθόσον η καθής έλαβε υπόψη κατά τον υπολογισμό του προστίμου κύκλους εργασιών της προσφεύγουσας, οι οποίοι δεν συνδέονται με τις προσαπτόμενες παραβάσεις·